

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

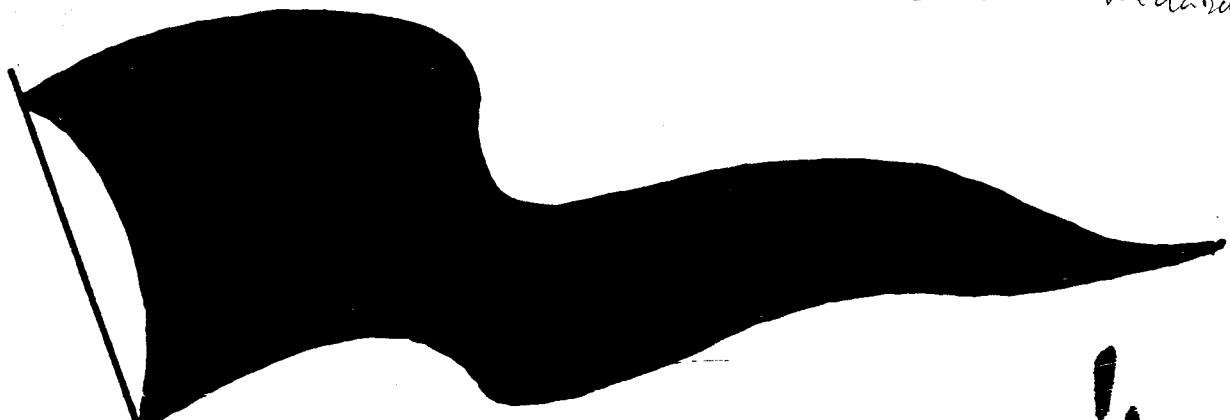
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΡΑ ΔΙΚΑΙΩΝΕΤΑΙ

10/4/1996 : Το κατώτατο ημερομίσθιο στην Γκάνα αυξήθηκε
κατά 41,6%, δηλαδή από 1200 cedis (77 cents) έφτασε στα 1700 cedis
(περίπου 1.09 δολάρια ΗΠΑ ή 268 δραχμές).
Η αύξηση θα ισχύσει αναδρομικά από 1/1/1996...

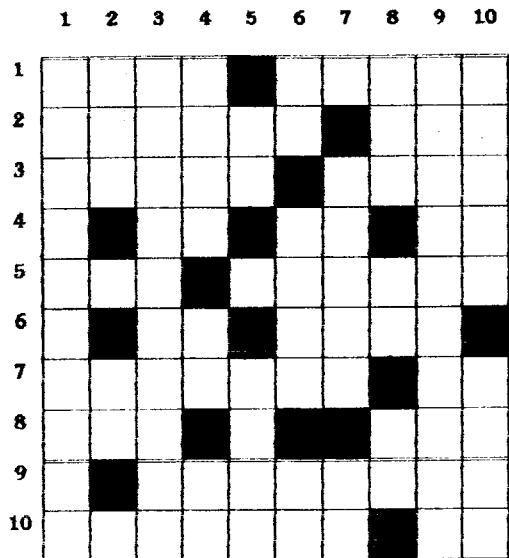
ΑΘΗΝΑ, 1 ΜΑΗ 1996

τεύχος 121

*Προ κ. Παναγιώτη
Ευμε
Παναγιώτη
Μεταφραστή*



Κάτω τα αφεντικά
δεξιά κι αριστερά!



ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : 1. Επεισόδιο πολέμου - Εκτελέστηκε για τη συμμετοχή του στις εργατικές κινητοποιήσεις της Πρωτομαγιάς του 1886 στο Σικάγο, μαζί με άλλους 8 εργάτες. 2. Σκουλαρίκια... καθαρευουσιάνικα - Η πρόθεση της υποταγής. 3. Πάει «πακέτο» με το «σημείο» - Ικανοποιούν ολιγαρχικές (ανάποδα). 4. Είναι ο άνθρωπος, αλλά και το ζώο - Αρχικά αστυνομικής υπηρεσίας στην οποία υπάγεται κι η «ομάδα Ζ» - Ουδέτερο άρθρο. 5. Προηγείται πολλών γερμανικών επιθέτων (ανάποδα) - Κώστας..., Αναρχοσυνδικαλιστής των αρχών του αιώνα, πρωτεργάτης της Απεργίας της Σερίφου (1916), δολοφονήθηκε από την ΟΠΛΑ στη διάρκεια της κατοχής. 6. Διοικητική πράξη που σαν νομοθέτημα είναι τρίτης κατηγορίας (αρχικά) - Μέρος σακκακιού. 7. Τον εργατικό, τον λέμε «σανατείο» ή «συνδικάτο» (απαρκή) - Δυο γράμματα, μια ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. 8. Προηγείται του «λα λα» - Το κάνει η κοινή γνώμη όταν αγανακτεί με τα κατώματα της εξουσίας. 9. Η δεύτερη φάση της ορειβασίας. 10. Σημαίνει και «συμ-παραστέκομαι» - Ομοιωματικό.

ΚΑΘΕΤΑ : 1. Ήταν οι πρωτεργάτες της Πρωτομαγιάς του Σικάγου. 2. Το αποτελούν δυο μισά (ανάποδα) - Γράψτε ΥΡ. 3. Έπιψε στο αίμα την εργατική Πρωτομαγιά στη Θεσσαλονίκη το 1936. 4. Οκαρτατικός του «είναι» - Αραβικό άρθρο - Θεός των αρχαίων Αιγυπτίων (ανάποδα). 5. Αρχαία «κλωστή» - Ανατολίτικο μουσικό όργανο. 6. Μουσική νότα - Το τσιγάρο του άνεργου (ανάποδα) - Διαλεκτική λέξη για τα ζώα που χρησιμοποιούνται σε γεωργικές εργασίες (ανάποδα). 7. Υπάρχει και τέτοιο βιβλίο - Γράψτε ΩΒ. 8. Στρατιωτική υπηρεσία που ασχολείται με κάρτες (αρχικά, ανάποδα) - Σύγχρονη προσφώνηση - Διπλοσιαζόμενο πονάει τα νύχια. 9. Αναρχική εφημερίδα της Πάφας των τελών του περασμένου αιώνα. 10. Αυτός... παίζεται - Μήνας εργατών.



Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μια ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφή εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παρακάτω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ'όσους συμφανούν με τις παρακάτω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων

Άλλη μια Πρωτομαγιά, σήμερα. Πριν 5 μόλις μέρες, δυο ακόμη εργάτες έχασαν τη ζωή τους, προκειμένου να μην μειωθεί το κέρδος των εργοδοτών τους. Η είδηση πέρασε στα «φυλλά» των εφημερίδων. Ποιόν ενδιέφερε, τη στιγμή που το «σοσιαλιστικό κίνημα» της χώρας ασχολείται με το συνέδριό του, Ποιόν ενδιέφερε τη στιγμή που τα μάτια κι οι κάμερες ήταν στραμμένα στην τραγική απώλεια ενός μεγαλοεφοπλιστή, Ποιόν ενδιέφερε, τη στιγμή που οι προαιώνιοι εχθροί του γένους απειλούν τις βραχονοσίδες. Μ'εργάτες θ'ασχολούμαστε. Μόνο, που κάπως έτσι ξεκινούνε οι Πρωτομαγίες. Το 1886 στο Σικάγο. Το 1936 στη Θεσσαλονίκη. Και κάπως έτσι καταλήγουνε σ'επαναστάσεις, το 1871 στο Παρίσι, το 1917 στην Πετρούπολη. Κι αν κάποτε, οι επαναστάσεις πνίγονται στο αίμα, όπως το 1936 στην Ισπανία, ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΝ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΑΦΗΝΟΥΝ ΝΑ ΞΕΧΑΣΟΥΝ ΚΙ ΟΣΟ Τ'ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΘΑ ΠΙΝΟΥΝΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ, Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΘΑ'ΝΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.



ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ (No.42, τεύχος 120)

1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

1	Β	Α	Σ	Α	Ν	Ι	Σ	Τ	Ε	Σ
2	Α	Λ	Η	Θ	Ε	Ι	Α	Σ		Η
3	Σ	Η	Κ	Ω		Ι		Ε	Η	Σ
4	Ι		Α		Ο		Α		Λ	Ω
5	Λ	Ε		Ω	Ν	Α	Β	Μ	Α	Λ
6	Ο	Ν			Α		Χ	Α	Ζ	Η
7	Φ	Α	Λ	Α	Γ	Γ	Α	Σ		Δ
8	Ρ		Ε	Σ	Α	Τ	Ζ	Η	Σ	
9	Ω	Χ	Ρ	Ο	Σ		Ι	Μ	Ι	Α
10	Ν	Ι	Ο		Τ		Α	Α	Α	

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος π'

Συνεχίζουμε και σ' αυτό το τεύχος την παρουσίαση των ακροδεξιών οργανώσεων που ξεφύτρωσαν σαν τα μανιτάρια στη χώρα μας, μετά την πτώση της χούντας, στις 24/7/1974.

A - Ω

Η «Θεσσαλία» καταγγέλλει : «Όταν, προ ημερών, εγράφη η είδηση ότι μερικοί αμετασώπτοι χουντικοί ρυπαίνουν τις προθήκες καταστημάτων με αυτοκόλλητα, που φέρουν το διαβόητο όρνεο της δικτατορίας, μερικοί αρμόδιοι εξέχθησαν το δημοσίευμα με σκεπτικισμό. Τώρα, έχουμε στη διάθεσή τους μια άλλη απόδειξη την οποία θέτουμε υπ' όψη τους προς έλεγχο. Πρόκειται για μια απειλητική επιστολή που ήλθε χθες το βράδυ στα γραφεία μας και η οποία μας βεβαιώνει ότι 'τα πουλιά δεν αποδημούν. Έμειναν να γιορτάσουν τα 35 του ΕΑΜ. Θα σας φάει το μαύρο ψίδι. Η οργάνωσις Α-Ω'. Εκτός από την ευπρόγραφη επιστολή, στο φάκελλο υπήρχαν και 18 αυτοκόλλητα με την παράσταση του όρνου». *Από την ΑΥΓΗ της 28/10/1976*

Οι απειλητικές επιστολές σε άτομα, ομάδες, οργανώσεις, έντυπα κλπ του ευρύτερου αντichουντικού χώρου ήταν εκείνη την εποχή «της μόδας». Δεν ήταν, ωστόσο, και για γέλια. Ιδίως μετά τις βομβιστικές επιθέσεις, όπως εκείνη στον κινηματογράφο ΕΛΛΗ.

ΑΕΤΟΣ

«Η Αντιστασιακή Βασιλική Οργάνωσις ΑΕΤΟΣ, εις μνήμην των Βασιλέως Γεωργίου Β' και Εθνικού Κυβερνητίου Ιωάννου Μεταξά, πρωτογενών του ιστορικού ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940, την στήλην ταύτην αναΐθισα την 27ην Οκτωβρίου 1976, δαπάναις Κωνσταντίνου Μ. Κουμέλη».

Αυτά έγραφε μαρμάρην αναμνηστική στήλη, την οποία προσπάθησαν να στήσουν τα μέλη της «Αετός» στο βήθρο που είχε απομείνει άδειο - μετά την αφαίρεση της προτομής του δικτάτορα Μεταξά - στο «Ζηρίνειο», στις 27/10/1976. Οι βασιλοχουντικοί μαζεύτηκαν κατά τη 15', κωβαλώντας μαζί τους τη στήλη. Τους πήραν, όμως, πρέφα κάποιοι περαστικοί, τους γιουχάρανε και κινήθηκαν απειλητικά εναντίον τους. Οι βασιλοχουντικοί το έβαλαν στα πόδια συναποκομίζοντας και τη στήλη τους. Ανάμεσά τους ήταν : η κόρη του Μεταξά, ο δημοτικός σύμβουλος της μειοψηφίας Κηφισιάς Β. Γκατσόπουλος και ο χουντικός δημοτικός σύμβουλος Σαββατιανός.

Από το αρχείο της ΟΜΑΔΑ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΦΙΛΟΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ. Δικάζονται σήμερα στο Ναυτοδικείο Πειραιά οι Νίκ. Αγαπίου, 25 χρόνων αρχικελευστής του ΠΝ, Πασ. Μπιστάκης, ετών 32 επικελευστής και Παν. Χανιτζής, 27 χρόνων αρχικελευστής, με την κατηγορία ότι συνέστησαν στο Πολεμικό Ναυτικό φιλοβασιλική οργάνωση υπό την επωνυμία «Αετός». Επίσης, κατηγορούνται ότι τύπωναν προκηρύξεις και τις έστελναν στα οπίσθια υπαξιωματικών στη Σαλαμίνα και ότι διαπρόσβουσαν αλληλογραφία με τον Γλύξμπουργκ.

Από τον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ της 10/11/1977

Σύμφωνα με το αρχείο του ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟΥ, ο ΑΕΤΟΣ έκανε την εμφάνισή του τον Ιούλιο του 1974. Επικεφαλής του ήταν οι Κ.Κουμέλης και

ΝΗτσακουρέλος. Τα γραφεία του ήταν στην οδό Εμμανουήλ Μπενάκη 5, Αθήνα.

Ο ΑΕΤΟΣ δεν είχε βέβαια τη βαρύτητα των οργανώσεων που εμφανίσθηκαν αργότερα. Ήταν, ωστόσο, μια απ' τις πρώτες οργανωμένες προσπάθειες πολιτικής προσέγγισης των διαφόρων τάσεων που επικρατούσαν στο χώρο της άκρας δεξιάς : βασιλικών, τεταρταλγουςτιανών, χουντικών.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

...Εντυπωσιακός είναι ο όγκος των προκηρύξεων που σκορπίστηκαν με την υπογραφή «Ανωτάτη Ομοσπονδία Εφέδρων Αξιωματικών». Επίσης, τα πολύχρωμα τριχ ήταν πάμπολλα. Σε πολλά αναφέρονται ο Γράμμος και το Βίτσι. Σ' ένα από αυτά (το λιγότερο παράξενο) διαβάζουμε : «Ο Ελληνικός λαός δεν θα επιπρέμει εις τους νοσταλγούς του παρελθόντος και του διεθνούς ολοκληρωτισμού να ανατρέψουν το εθνικόν οικοδόμημα και την δημοκρατίαν μας».

Από τον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ της 1/4/1976

...Με τηλεγράφημα στη Βουλή, η ΑΠΟΕΑ διαμαρτύρεται για την προσπάθεια του βουλευτή Αλαβάνου Κωνσταντίνου, να μειώσει τον ρόλο των ενόπλιων δυνάμεων, του Βασιλέως Γεωργίου Β' και του Ιωάννου Μεταξά στο ΟΧΙ του 1940. Το τηλεγράφημα υπογράφουν οι : Παπανικολάου Ν., Πρόεδρος ΑΠΟΕΑ και Πλατίς Ν. Γενικός Γραμματέας ΑΠΟΕΑ.

Από τον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ της 13/6/1976

...Εκ της «Ανωτάτης Πανελληνίου Ομοσπονδίας Εφέδρων Αξιωματικών» ανακοινώθη ότι το Γ' Πανελλήνιον συνέδριόν των θα συγκληθῆτι την 18ην και 19ην τρέχοντος. Εις το συνέδριον έχουν προσκληθῆτι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, οι αρμόδιοι υπουργοί και άπαναι αι στρατιωτικαί και πολιτικαί αρχαί.

Από τον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ της 11/11/1978

Στα προηγούμενα τεύχη μας αναφερθήκαμε - έστω και ακροθιγώς - στο ρόλο των «εφεδροπολεμιστικών» οργανώσεων. Θα χρειαστεί να επανέλθουμε στο θέμα σε κάποιο μελλοντικό μας τεύχος.

Για την ώρα, θα επισύρουμε την προσοχή των αναγνωστών στο αντικομμουνιστικό-εθνικιστικό μένος της ΑΠΟΕΑ και στον τρόπο με τον οποίο οι έφεδροι αξιωματικοί - μέλη της «έτιμησης» την 5η επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Το πράγμα δεν ήταν τυχαίο. Τις ίδιες μέρες του Νοέμβρη, διεξαγόταν στη Μυτιλήνη και το 13ο συνέδριο του «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΥΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΡΙΜΕΝΤΩΝ, ΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ».

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

Αφιερώνουμε τα όσα ακολουθούν στη μνήμη του Αλέκου Παναγούλη

ΑΡΑΧΝΗ

Από την ΑΥΓΗ της 10/7/1976

Ανθρωποκτονία εκ προθέσεως ο θάνατος του Αλέκου Παναγούλη
ΑΙΦΝΙΔΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΗ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΝΕΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Παρακρατικοί της υπόθεσης Λαμπράκη κατηγορούνται για εγκληματική ανάμειξη.
ΤΟ Κ.Κ.Ε. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΓΕΝΙΚΩΤΕΡΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ.

Η αιφνίδια παρεμβολή του παρακρατικού Γ. Λεονάρδου στην «υπόθεση Παναγούλη» δημιουργεί νέο γεγονός που ενισχύει την εκδοχή του εγκλήματος.

Ο Γ. Λεονάρδος, επικαλούμενος «τύψεις συνεκδήσεως» κατήγγειλε χθες στον ανακριτή κ. Χ. Γαβουνέλη ότι τον Αλέκο Παναγούλη δολοφόνησε η παρακρατική οργάνωση ΑΡΑΧΝΗ στην οποία μετέχουν οι :

1. Βασίλειος Κασελάς, γιατρός από τη Θεσσαλονίκη, 35 ετών, παλαιός ΕΚΟΦίτης, εις βάρος του οποίου είχε διεξαχθεί ανάκριση για την δολοφονία του Λαμπράκη, χωρίς όμως να παραπεμφθεί στην δίκη.
2. Μιχόπουλος Αντώνιος, 45 ετών, Κύπριος, μέλος της ΕΟΚΑ Β', εμφανιζόμενος ως εισαγωγέας αυτοκινήτων και μηχανημάτων, κάτοικος Θεσσαλονίκης.
3. Αντόνιο, χωρίς άλλα στοιχεία, Ιταλός νεοφασίστας, χρηματοδότης της παρακρατικής σπείρας.
4. Γ. Λεονάρδος, 45 ετών, γνωστός από την υπόθεση Λαμπράκη, μέλος της ΚΑΡΦΠΣΑΣ του Γιοσμά.
5. Στέφας Μιχαήλ.

Σύμφωνα με πληροφορίες η αφήγηση του Λεονάρδου είναι η εξής :

«Τον Ιανουάριο του 1975 συναντήθηκα με τον γιατρό Βασίλειο Κασελά, ετών 35, που ήταν και αυτός αναμειγμένος στην υπόθεση Λαμπράκη (ο Κασελάς είναι γιατρός στο Άσυλο Παιδών Θεσσαλονίκης) και μου είπε : - Θέλω να φτιάξουμε μια οργάνωση, αλλά δεν θέλω να αποτελείται από πολλά μέλη. Μεταξύ αυτών πρέπει να είσαι και συ που είσαι ψημένος. Θέλω να κάνουμε την οργάνωση γιατί ο Καραμανλής τόκει ρίξει πολύ στο «Ντεγκκωλίκι» και μας έχουν κάνει νούμερα.

Έτσι έγινε η οργάνωση, που ονομάστηκε ΑΡΑΧΝΗ και είχε για μέλη τον Κασελά, εμένα, τον Κύπριο Μιχαλόπουλο, 40 ετών περίπου, τον Ιταλό νεοφασίστα Αντόνιο, δεν γνωρίζω τα άλλα του στοιχεία και τον Στέφα - όπως μου είχε πει ο Μιχαλόπουλος, γιατί εγώ ποτέ δεν τον γνώρισα.

Χρηματοδότης της παρακρατικής οργάνωσης ήταν ο Ιταλός και η δραστηριότητά μας περιοριζόταν σε απειλητικά τηλεφωνήματα σε διάφορους δημοκράτες, ξεφουσκώναμε λάστικα αυτοκινήτων, βάζαμε βόμβες κ.α. Δηλαδή ελαφρές δουλειές, αλλά στη συμφωνία μας δεν ήταν και τα εγκλήματα.

Στις 15 Απριλίου συναντηθήκαμε με τον Κασελά και τον Μιχόπουλο, σε ένα καφενείο της Ομόνοιας που δεν θυμάμαι το όνομά του και μου είπε ο Μιχόπουλος ότι «πρέπει να κάνουμε ένα ρεσπάλ στον Παναγούλη» (σ.σ. στραπατσάρισμα και εκφοβισμό). Επίσης μου είπε ότι στόχος μας για «ρεσπάλ» ήταν και ο Ανδρέας Παπανδρέου και ο βουλευτής Ι. Αλευράς.

Εγώ πήγα στο Αγγίνιο για το Πάσχα και πέντε-έξι μέρες μετά το θάνατο του Παναγούλη βρήκα το Μιχαλόπουλο έξω από τα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης και του είπα : - Αυτό ήταν το «ρεσπάλ»; Να σκοτώσετε τον άνθρωπο; Και τότε ο Μιχαλόπουλος μου είπε : - Δεν πηγαίναμε να τον σκοτώσουμε, αλλά να τον στραπατσάρουμε λιγάκι. Τα κωλόπαιδα, όμως, τους ξέφυγε λίγο και τον σκότωσαν.

Συνεχίζοντας, είπε :

«Ο γιατρός Κασελάς, 25 μέρες μετά το θάνατο του Παναγούλη έφυγε για το Λονδίνο και είναι ακόμα εκεί. Ο Μιχαλόπουλος κατοικεί στο συνοικισμό Μηλέας στη Θεσσαλονίκη. Και ο Στέφας ήτανε στην ομάδα, αλλά γι' αυτόν ξέρει ο Μιχαλόπουλος. Ο Μιχαλόπουλος μου είπε ότι ο Στέφας θα τάπισε γερά και γω δεν πήρα μία.

Υποψιάζομαι ότι ο Στέφας παρακολουθούσε εκείνη τη βραδιά τον Παναγούλη.

Μου ήρθαν τύψεις συνεκδήσεως. Το πρωτοείπα στο δικηγόρο της Θεσσαλονίκης κ. Βλάχο, ο οποίος προσπάθησε να επικοινωνήσει με τον υπουργό Δημοσίας Τάξεως κ. Γ. Σταμάτ. Δεν μπόρεσε να τον βρει και επικοινωνήσα εγώ με τον δικηγόρο Ροκόφυλλο και πήγαμε στον κ. υπουργό.

Στην επείγουσα χρησιμοποίηθηκε το αυτοκίνητο του Μιχαλόπουλου, ένα κόκκινο σκούρο με ξένο αριθμό. Το οδηγούσε ο Μιχαλόπουλος, αλλά δεν ξέρω αν ήταν μαζί ο Κασελάς ή μόνο ο Ιταλός.

Ο Κασελάς πλήρωνε με λεφτά που του έδινε ο Ιταλός.

Σημείωση του Αναρχικού : Ο Μιχαλόπουλος αναφέρεται στο κείμενο πότε έτσι και πότε σαν «Μιχόπουλος»
συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Από τα ΝΕΑ της 3/8/1976 :

...Μετά τις 20 Αυγούστου πρέπει να θεωρείται βέβαιη η άσκηση ποινικής διώξεως σε βάρος πολλών ατόμων για τρομοκρατικές ενέργειες εκ μέρους παρακρατικών που είχαν σημειωθεί τον περασμένο Μάιο στη Θεσσαλονίκη.

Αυτό αποκάλυψε υπηρεσιακή πηγή, με την διευκρίνιση ότι η άσκηση διώξεως θα γίνει μετά την 20η Αυγούστου γιατί τότε θα έχει αναλάβει υπηρεσία ο φυσικός προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών κ. Ιωάννης Τουμπάνος.

Οι πληροφορίες για τις διώξεις αναφέρονται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις τοποθέτησως βομβών, κατοχής εκρηκτικών κλπ.

Στο μεταξύ, με απόλυτη μυστικότητα, συνεχίζονται από τον αντεισαγγελέα Χρήστο Σιδέρη οι νέες ανακρίσεις για τη δράση του παρακράτους, που προκλήθηκαν λόγω των παραλείψεων που επισημάνθηκαν στις προκαταρκτικές εξετάσεις που είχαν κάνει οι δυο υποδιευθύνσεις Ασφαλείας της Θεσσαλονίκης.

Στο μεταξύ, ο Γεώργιος Λεονάρδος που πρόκειται να εξετασθεί σήμερα από τον Α' πταισματοδίκη για μια από τις μπνύσεις που έχουν υποβάλει σε βάρος του, θα παραδώσει στον αντεισαγγελέα Σιδέρη φωτοτυπημένα αντίγραφα των τραπεζικών του καταθέσεων, επειδή πολλοί από τους μάρτυρες, που κατέθεσαν μέχρι στιγμής, υποστήριξαν αόριστα ότι προέβη στις γνωστές αποκαλύψεις για οικονομικούς λόγους.

Συγκεκριμένα, οι καταθέσεις του Λεονάρδου έχουν ως εξής :

Ο υπ' αριθ. 7201 λογαριασμός του υποκαταστήματος Εμπορικής Τραπέζης, στην οδό Αριστοτέλους, δείχνει ότι ο Λεονάρδος κατέθεσε :

21-2-76 : 80.000 δραχμές
11-3-76 : 40.000 "
16-3-76 : 30.000 "
26-3-76 : 65.000 "
20-5-76 : 140.000 "
22-6-76 : 34.000 "

Επίσης, στον υπ' αριθ. 13205 λογαριασμό επίσης του υποκαταστήματος της Εμπορικής Τραπέζης, στην οδό Αριστοτέλους, προκύπτουν οι ακόλουθες καταθέσεις :

20-5-76 : 50.000 δραχμές
26-5-76 : 20.000 "
11-6-76 : 30.000 "
και 24-6-76 : 23.000 "
Γενικό σύνολο : 542.000 δραχμές.

Για την υπόθεση Παναγούλη κατέθεσε στις 10-8-76 η Φαλλάτσι, στον ανακριτή Γαβουνέλη, επί 11 ώρες (9 π.μ. - 8 μ.μ.). Μεταξύ των άλλων, είπε :

Ο Αλέκος δολοφονήθηκε με το σύστημα των αυτοκινήτων. Οι επιθέσεις εναντίον του άρχισαν από το 1973. Κάποτε, στο Ηράκλειο, ένα αυτοκίνητο μας παρακολούθησε και κάποια στιγμή επεχείρησε να μας στριμώξει. Η δολοφονία έγινε για τα αρχεία της ΕΣΑ, τα οποία τα έχει φυλάξει ο Αλέκος σε σίγουρο μέρος και, αν δεν γίνει κάποιο άλλο τροχαίο και πάλι, θα υπάρξει κάποιος να τα παραδώσει στη δικαιοσύνη. Εγώ δεν ξέρω που βρίσκονται, αλλά και αν το ήξερα δε θα το έλεγα. Υπάρχουν σχέσεις μεταξύ των Ιταλών νεοφασιστών και των Ελλήνων αντδραστικών. Ήδη αποκαλύφθηκε ότι στην Ιταλία δρουν έξη Ιταλοί νεοφασίστες με το όνομα Αντόνιο. Οι τρεις δρουν στα πλαίσια της οργάνωσης Ordine Nuovo (Νέα Τάξη)...

Από το αρχείο της ΟΜΑΔΑ. βλ. και ΝΕΑ 11/8/1976

Η «Αράχνη» είναι η πιο ισχυρή διεθνής νεοφασιστική οργάνωση. Αρχηγός της είναι ο Otto Sorzeny. Έδρα της είναι (το 1976) η Μαδρίτη. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του παλικού τύπου, το 1973 ή 1974 η «Αράχνη» οργάνωσε «συνδιάσκεψη» νεοφασιστών σε πόλη της Γερμανίας. Στη «συνδιάσκεψη» είχαν συμμετάσχει Ιταλοί, αλλά και Έλληνες νεοφασίστες. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα αυτά, μάλιστα, διεξάγεται και εκτεταμένης κλίμακας μετακίνηση οπλισμού ανάμεσα στις παλικές και τις ελληνικές ακροδεξιές ομάδες, μέσω των λιμανιών Μπρίντζι και Πάτρας.

Οι σχέσεις των Ιταλών νεοφασιστών με την Ελλάδα χρονολογούνται από τη δεκαετία του 1960, πριν τη χούντα. Επί δικτατορίας, ιδίως μετά την εξάρθρωση της κίνησης του «μαύρου πρίγκιπα» Valerio Borghese για την εγκατάσταση δικτατορίας στην Ιταλία (κίνηση γνωστότερη ως Rosa dei Venti - Ρόδο των Ανέμων), πολλοί Ιταλοί νεοφασίστες που κινδυνεύουν από τη δικαιοσύνη της χώρας τους βρίσκουν καταφύγιο στην Ελλάδα των συνταγματαρχών.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

Ανάμεσα σ' αυτούς που πηγαίνουν από την Ιταλία στην Ελλάδα, είναι κι ο αρχηγός της Ordine Nuovo, Pino Rauti (που έχει τακτικές επαφές με τον αρχηγό της ΕΣΑ, Ιωάννη Λαδά και με τον γαμπρό του, αρχηγό του «Κόμματος της 4ης Αυγούστου», Κώστα Πλεύρη). Σκοπός αυτού του πήγαινε-έλα είναι η εξασφάλιση της υλικότεχνικής βοήθειας του απριλιανού ελληνικού καθεστώτος προς τις παλικιές νεοφασιστικές ομάδες που - στα πλαίσια της «στρατηγικής της έντασης» - οργανώνουν εκείνη την εποχή (Anni di ribelle - Χρόνια του μολυβιού) στην Ιταλία μια σειρά αιματηρών βομβιστικών επιθέσεων (Piazza Fontana, Βολόγνα...) τις οποίες προσπαθούν να φορτώσουν στους... Αναρχικούς (Ας θυμηθούμε τον Giuseppe Pinelli και τον Valpreda). Στην Ελλάδα, άλλωστε, βρίσκει καταφύγιο, το 1968, κι ο Mario Merlino, ο νεοφασίστας που παριστάνει τον Αναρχικό, καρφώνει τον Valpreda σαν δράστη της βομβιστικής επίθεσης στην Piazza Fontana του Μιλάνου και γίνεται υπεύθυνος της δολοφονίας του γραμματέα του Διεθνούς Αναρχικού Μαύρου Σταυρού, Giuseppe Pinelli (προκειμένου να μην αποκαλυφθεί ο ρόλος του κι ο ρόλος των παλικιών μυστικών υπηρεσιών και του επικεφαλής τους, στρατηγού Tito Micelli). (βλ. δημοσιεύματα του παλικιού τύπου στις 18-25/12/1968).

Παράλληλα, η ελληνική κούντα κατηγορείται ανοικτά από τον παλικιό τύπο σαν «έπισημος προμηθευτής» όπλων μιας μικρής (το 1968) ομάδας νεοφασιστών της Verona, μ' επικεφαλής τον μελλοντικό ληστή κοσμηματοπωλείων και συνεργάτη της ομάδας βομβιστών των Κουρκουλάκου - Καλέντζη, Elio Massagrande (που συλλαμβάνεται στην Ελλάδα, μετά την πώση της κούντας). Οι σχέσεις της κούντας με τους Ιταλούς νεοφασίστες επεκτείνονται, φυσικά, και στο κυνήγι των Ελλήνων αντικουντικών.

«... Σοβαρά επεισόδια έγιναν στη Νάπολι (Ιταλία) Το βράδυ της 20 Απριλή (1968) οι δημοκράτες Έλληνες φοιτητές συγκεντρώθηκαν έξω από την ελληνική εκκλησία. Μετά το «Χριστός Ανέστη», ο γύρω χώρος γέμισε από αντιδικτατορικές προκηρύξεις και η ατμόσφαιρα από το σύνθημα «Χριστός Ανέστη - Γκρέτσια Λίμπερα!». Τότε, Έλληνες και Ιταλοί φασίστες τους επιτέθηκαν με ρόπαλα και κοντρές αλυσίδες. Επρόκειτο για την πρώτη απτή απόδειξη της συνεργασίας των χουντικών με τους Ιταλούς νεοφασίστες, που - όπως θα δούμε σε επόμενο κεφάλαιο - είχε συμφωνηθεί «επί υψηλού επιπέδου» (υπεύθυνος γι' αυτήν από πλευράς κούντας ήταν ο συνταγματάρχης Λαδάς).

Οι άοπλοι δημοκράτες διαδηλωτές κατόρθωσαν να αποκρούσουν δυο εφόδους των τραμπούκων και να τους μαντρώσουν στην εκκλησία. Η παλικιή αστυνομία που κατέφθασε συνέλαβε 4 νεοφασίστες.

Με αφορμή την προκλητική αυτή τραμπούκικη ενέργεια σχηματίστηκε αυθόρμητη διαδήλωση στους γύρω δρόμους που κατέληξε στην Αρχιτεκτονική Σχολή της Νάπολι. Εκεί οι διαδηλωτές ξαγρύπνησαν μέχρι το πρωί σε ένδειξη διαμαρτυρίας.

Τα σοβαρά αυτά επεισόδια προκάλεσαν, στις επόμενες μέρες, τις έντονες παρατηρήσεις Ιταλών βουλευτών των δημοκρατικών κομμάτων. Η αστυνομία αναγκάστηκε να απαγορεύσει την προετοιμαζόμενη για τις 28 Απριλή «τελετή της επετείου της επαναστάσεως», προς μεγάλη απογοήτευση της κούντας, η οποία είχε κινητοποιήσει για την «επιτυχία» της όλους τους Έλληνες αξιωματικούς που υπηρετούσαν στο αρχηγείο του NATO, στη Νάπολι...».

Από τον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ της 2/11/76

Πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν πως τα παραπάνω αποτελούν «περασμένες» ιστορίες... Δυστυχώς, τα γεγονότα τους διαφεύδουν. Ο Pino Rauti, εξακολουθεί να δρα, τόσο στην Ιταλία (σήμερα σαν αρχηγός της Alleanza Nazionale = Εθνική Συμμαχία), όσο και στο διεθνές επίπεδο. Είναι, άλλωστε «δάσκαλος» του Νίκου Μιχαλολιάκου και «επιφανής θεωρητικός» της «Χρυσής Αυγής» (βλ. συνέντευξη του που δημοσιεύθηκε στο ομώνυμο μηνιαίο θεωρητικό όργανο του «Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή», το καλοκαίρι του 1994, για την οποία έχουμε γράψει σε προηγούμενο τεύχος του Αναρχικού).

Παρόλο που το παλικιό κράτος (μετά την αποκάλυψη της εγκληματικής δραστηριότητας των φασιστών) ζήτησε επίσημα, μέσω του δικαστού του Catanzaro, που δίκασε τους νεοφασίστες (Rauti, Fredda, Ventura και άλλους), να του δοθούν στοιχεία για τις σχέσεις τους με την Ελλάδα, οι ελληνικές αρχές, μετά από αλληπάλληλα διαβήματα των Ιταλών και αφού ξεσηκώθηκε ύσσωμος ο διεθνής και ελληνικός τύπος, έστειλαν στον Ιταλό δικαστή έναν φάκελλο με ελάχιστα και εντελώς ασήμαντα στοιχεία.

Οι εκτελέσεις κάποιων Ιταλών δικαστών από την Ordine Nuovo, οι αποκαλύψεις του Λεονάρδου για την ανάμιξη Ιταλού στη δολοφονία του Παναγούλη, η τυχαία ανακάλυψη (το 1975) στο αεροδρόμιο του Ελληνικού μιας βαλίτσας με όπλα που προέρχονταν από την Ιταλία και προορίζονταν για τις ελληνικές φασιστικές ομάδες, προκαλούν αλυσιδωτές αντιδράσεις. Στην Ιταλία αρχίζουν «έρευνες σε βάθος» για τη δράση των νεοφασιστών και για τη συμμετοχή τους στη δολοφονία του Παναγούλη, αλλά και των Ιταλών δικαστών. Οι έρευνες επεκτείνονται στη Δυτική Γερμανία, όπου οι αρχές αναγκάζονται να πάψουν να κάνουν τα στραβά μάτια και να αποκαλύψουν τη δράση του περίφημου «Mars - Neptunus Klub = Κλαμπ Άρης - Ποσειδών» (μιας οργάνωσης 100 περίπου ηγετικών στελεχών του χιτλερικού καθεστώτος που είχαν καταφέρει να αναρριχηθούν σε θέσεις κλειδιά της μεταπολεμικής ομοσπονδιακής Γερμανίας. Ανάμεσά τους : ο Χανς Σπάιντελ, αρχηγός της β' στραπής του τρίτου ράιχ και μετέπειτα επικεφαλής των δυνάμεων του NATO στην Κεντρική Ευρώπη, ο νομικός σύμβουλος της δυτικογερμανικής κυβέρνησης και της ένωσης Γερμανών βιομηχάνων Μπαντεσχάουερ που στα νειάτα του ήταν μέλος του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος, ο πρόεδρος των Γερμανών βιομηχάνων Χανς Σολ που συμμετείχε στις διώξεις Εβραίων, ο μεγαλοβιομήχανος Χανς Μάρτιν Σλάγερ που είχε διακριθεί στα SS κλπ.).

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Η δολοφονία του Αλέκου Παναγούλη και η εμπλοκή σε αυτήν της «Αράχνης» είναι μια από τις σταγόνες που κάνουν το ποτήρι να ξεχειλίσει και που αναγκάζουν τις κυβερνήσεις των δυτικοευρωπαϊκών χωρών να πάρουν κάποια μέτρα, ίσως όχι για να σταματήσουν, οπωσδήποτε όμως για να καλύψουν τη δράση των νεοφασιστικών και νεοχιπλερικών ομάδων που δρουν στη δεκαετία του '70.

Το δυτικογερμανικό υπουργείο εσωτερικών αναγκάζεται να δώσει στη δημοσιότητα κατάλογο 1.500 παλιών χιπλερικών που κατέχουν θέσεις στον μεταπολεμικό κρατικό μηχανισμό, όπως ο φον Λίλιενφελντ, συντάκτης της χιπλερικής ραδιοφωνίας, που το 1976 ήταν πρεσβευτής της Δ. Γερμανίας στη Μαδρίτη... όπως ο Ζόννενκολ, υπεύθυνος σχέσεων του υπουργείου εσωτερικών με την αστυνομία επί τρίτου ράιχ, που το 1974 ήταν πρεσβευτής της Δ. Γερμανίας στην Άγκυρα... όπως ο αξιωματικός των SS Μόλτμαν που ήταν πρεσβευτής στην Τυνησία ή ο φον Στόκελμπεργκ που, αφού υπηρέτησε σαν δικαστής τη χιπλερική δικαιοσύνη, διορίστηκε πρεσβευτής της μεταπολεμικής Δ. Γερμανίας στην Αιθιοπία...

Όσοι από τους αναγνώστες μας έχουν διαβάσει τον «Φάκελλο OdeSSa», θα αντιληφθούν αμέσως τη σημασία των δυτικογερμανικών πρεσβειών όπου τοποθετήθηκαν χιπλερικοί πρεσβευτές : Ισπανία - Τουρκία - Τυνησία - Αιθιοπία... Είναι μερικές από τις χώρες στις οποίες κατέφυγαν οι χιπλερικοί εγκληματίες του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου με τη βοήθεια των μεταπολεμικών γερμανικών κυβερνήσεων και την ανοχή (και συνενοχή) των υπόλοιπων κυβερνήσεων της δύσης.

Από το αρχείο της ΟΜΑΔΑ - βλ. και ΝΕΑ 3 & 11/8/1976

Αληθινά όσα κατάθεσε για την τρομοκρατική οργάνωση «Αράχνη»

τόνισε χθες στην απολογία του ο Γ. Λεονάρδος.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4. (Του ανταποκριτή μας). - Απολογήθηκε σήμερα στον Α' παισιματοδίκη κ. Αυγερινό ο Γ. Λεονάρδος και οι υπεύθυνοι εφημερίδων, σχετικά με τη μήνυση που υπέβαλε ο γνωστός ΕΚΟΦίτης Β. Κασελλάς.

Ο Λεονάρδος αρνήθηκε όλες τις κατηγορίες και είπε ότι όσα κατάθεσε στον υπουργό δημόσιας τάξης κ. Σταμάτη, για την τρομοκρατική οργάνωση «Αράχνη» και τον ανακριτή κ. Γαβουνέλη, είναι όλα αληθινά. Στον ανακριτή είχαν καταθέσει μέχρι σήμερα 10 από τους 20 μάρτυρες που πρότεινε ο Κασελλάς, στη μήνυσή του.

Ανάμεσά τους ο πρώην υπουργός της κούνιας Π. Χρήστου, ο διευθυντής του Β' Γραφείου στη διάρκεια της δικτατορίας, αντιστράτηγος ε.α. Κ. Παπαφίλιππου, οι καθηγητές Πανεπιστημίου Ταυριδίδη, Αλευράς και Τσαγκας και άλλοι.

Νέα κατάθεση

Στον ανακριτή κ. Γαβουνέλη θα καταθέσει σήμερα ο κ. Στάθης Παναγούλης σχετικά με το θάνατο του αδελφού του.

Στην κατάθεσή του ο κ. Παναγούλης θα παραθέσει σειρά στοιχείων για να τεκμηριώσει την άποψή του ότι οι αρχές έσπευσαν να υιοθετήσουν την εκδοχή του ατυχήματος, πριν ακόμα υπάρξει έστω και μια προανακριτική ενέργεια για την έρευνα του τραγικού περιστατικού.

Τέλος, σύμφωνα με πληροφορίες, θα κάνει ορισμένες αποκαλύψεις σχετικά με την υπόθεση του θανάτου του αδελφού του.

Από τον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ της 5/8/1976

Στα «ψιλά» του ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ της 1/4/1977, τέλος, διαβάζουμε :

Απαγορεύτηκε η έξοδος από τη χώρα των Λεονάρδου Γ. και Μικαλόπουλου Δ., που κατηγορούνται για συμμετοχή στην ΑΡΑΧΝΗ.

... ..

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ο Βασίλης Κασελλάς ή Κασελλάς ήταν, πριν τη χούντα μέλος της ΕΚΟΦ. Θεωρώντας την ΕΚΟΦ «πολύ μαλακή» για τα χιπλερικόφιλια γούστα του, γίνεται ενεργό μέλος της ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΣΤΑ ΥΡΟΦΟΡΙΑΣ που, χάρη στην εξαλλοσύνη της, επισύρει την προσοχή της αστυνομίας και, τελικά, διαλύεται με την υπ' αριθ. 18464/1964 απόφαση του πρωτοδικείου Αθήνας. Από το 1964 και μετά, ο Κασελλάς συνδέεται με τους «τεταρταυγουστιανούς» και μέσω αυτών με τους Ιταλούς νεοφασίστες. Φυσικά, έρχεται σ' επαφή και με τον Ιωάννη Λαδά. Δεν ξέρουμε αν συμμετείχε σε κάποια διεθνή φασιστική συνάντηση και τότε, όλα όμως οδηγούν στο συμπέρασμα ότι, μετά την πτώση της χούντας, παίρνει εντολή από τη «Μαύρη Διεθνή» να προχωρήσει στη δημιουργία «ομάδας κρούσης» στην Ελλάδα. Όπως είδαμε πιο πάνω, η ΑΡΑΧΝΗ παίρνει λεφτά και εντολές από την ιταλική ORDINE NUOVO. Η «ΝΕΑ ΤΑΞΗ» διαθέτει, όπως θα δούμε σε επόμενο τεύχος, κι άλλες ομάδες στη χώρα μας (Ναστούλης, Καλέντζης κλπ). Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι στις 11/6/1976, στη Λευκάδα (περιοχή με ισχυρή αριστερά), οι τοίχοι γέμισαν με φωτογραφίες του Αλέκου Παναγούλη, πάνω στις οποίες είχε γραφεί η λέξη «πέθανε» και το σήμα της «Νέας Τάξης», δηλαδή, σταυρός μέσα σε κύκλο με μακρύτερο το επάνω σκέλος που καταλήγει σε αιχμή βέλους.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Στο μεταξύ, οι αρχές έχουν ήδη καταλήξει στην εκδοχή του τροχαίου και του φόνου εξ αμελείας. Δεν ερευνούν ούτε το γιατί ο Στέφας επιστρατεύει μια στρατιά ψευδομαρτύρων για να γλυτώσει.

Είδα στην Πάτρα τον Στέφα, κατέθεσε χθες ο ξυλουργός
ΕΝΩ Ο ΜΟΝΤΕΛΛΙΣΤ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ.

Ο κ.Π.Βιόπουλος, ξυλουργός, κάτοικος Πατρών, εξετάστηκε χθες για την υπόθεση Παναγούλη από τακτικό ανακριτή, κατόπιν παραγγελίας του εφέτου-ανακριτού κ.Ι.Γαβουνέλη.

Ο Βιόπουλος εβεβαίωσε, όπως εγγώσθη, ότι το πρωί της Πρωτομαγιάς είδε τον Μιχ.Στέφα με το αυτοκίνητό του στην Πάτρα.

Όπως είναι γνωστό, ο Στέφας είχε ισχυρισθεί ότι μετά τον θάνατο του Παναγούλη πήγε στην Κόρινθο και κοιμήθηκε στο σπίτι του μέχρι το μεσημέρι.

Αντίθετα, ο Μιχ.Στέφας πληροφόρησε τον εκ των συνηγόρων του κ.Ιωάννη Κασελλάκη ότι δεν βρισκόταν στις 10.30' το πρωί της Πρωτομαγιάς με το αυτοκίνητό του στην Πάτρα, δίπλα στο σπίτι της αδελφής του, όπως διατείνεται ένας μάρτυς. Ο Στέφας λέει ότι έχει να επισκεφθεί από διετίας το σπίτι της αδελφής του και επιμένει στο ότι, μετά το συμβάν την μοιραία νύκτα, πήγε στην Κόρινθο απ' όπου δεν απεμακρύνθη καθόλου την Πρωτομαγιά. Σχετικό σημείωμα με τις πληροφορίες αυτές εδόθη από τον κ.Ιωάν.Κασελλάκη στους εκπροσώπους του τύπου.

Δεν κατέθεσαν, τελικά, χθες στον ανακριτή του 5ου τμήματος Αθηνών, κ.Ιωάν.Γαβουνέλη - που έχει επιληφθεί της υποθέσεως για τις συνθήκες του θανάτου του Αλεξάνδρου Παναγούλη - η κ.Αθηνά Παναγούλη και ο κ>Στάθης Παναγούλης. Ειδικότερα, στον κ.ανακριτή ενεφανίσθη το πρωί ο εκ των συνηγόρων πολιτικής αγωγής κ.Ελευθ.Βερυβάκης και εξήτησε να αναβληθεί η εξέταση της μητέρας και του αδελφού του βουλευτού. Το αίτημα έγινε δεκτό. Έτσι, οι δυο πολιτικώς ενάγοντες θα κλητευθούν εκ νέου από τον κ.ανακριτή, δεδομένου ότι δεν προσδιωρίσθη ακόμη η ημερομηνία για να δώσουν κατάθεση.

Η ΧΗΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Εν τω μεταξύ, η πολιτική αγωγή παρέλαβε και αντίγραφο της εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης από την χημική ανάλυση των χρωμάτων στα σημεία προσκρούσεως των αυτοκινήτων του Παναγούλη και του Στέφα. Η έκθεση, όπως εγγώσθη, θα παραδοθεί στους τεχνικούς συμβούλους της οικογενείας Παναγούλη, για να την μελετήσουν και να διατυπώσουν τις αντιρρήσεις τους.

Από την ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 23/5/1976

Ο φερόμενος σαν «υπαίτιος του τροχαίου», Μιχάλης Στέφας απολογείται την 1/7/1976 στον ανακριτή Γαβουνέλη, παρουσία των συνηγόρων του Ι.Κασελλάκη και Γ.Ηλιόπουλου. Φυσικά, αρνείται κάθε πρόθεση κι επικαλείται την «κακιά ώρα». Αρνείται επίσης ότι γνώριζε τους Λεονάρδο - Κασελά - Μικαλόπουλο και Αντόνιο, καθώς και το ότι είναι ακροδεξιός. Διπλώνει μάλιστα ότι «συμπαθεί τους κομμουνιστές».

Στην κατάθεσή της στον Γαβουνέλη (11/8/1976) η Οριάννα Φαλλάτσι διαψεύδει τους ισχυρισμούς του Στέφα : «Ο Στέφας ψεύδεται. Παρά τις διαβεβαιώσεις του ότι συμπαθεί τους κομμουνιστές, έχει ταξιδέψει στην Ιταλία μ' έναν Έλληνα ναζιστή, ονόματι Τάκη. Το ταξίδι έγινε στη Φλωρεντία, όπου ο Αλέκος είχε ένα σπίτι...».

Στις 27/10/1976, στις 12 το μεσημέρι, η μητέρα κι ο αδελφός του Αλέκου Παναγούλη καθώς και ο Στέφας παρέστησαν αυτοπροσώπως στη συνεδρίαση του συμβουλίου πλημμελειοδικών. Η συνεδρίαση ήταν κεκλεισμένων των θυρών κι έτσι δεν μαθεύτηκε ποτέ τί ακριβώς ειπώθηκε και πώς, τελικά, ο Στέφας παραπέμφθηκε όπως παραπέμφθηκε.

Η δίκη, στο πλημμελειοδικείο έγινε στα μέσα του 1977. Ο Στέφας καταδικάστηκε σε φυλάκιση 3 1/2 ετών για τον «εξ αμελείας θάνατο» του Αλέκου Παναγούλη.

Την 1/2/1978, η είδηση περνάει κυριολεκτικά στα ψιλά των μέσα σελίδων του τύπου...

ΜΕΙΩΘΗΚΕ ΣΕ 11 ΜΗΝΕΣ ΜΕ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ Η ΠΟΙΝΗ ΤΟΥ Μ.ΣΤΕΦΑ

Το τριμελές εφετείο Αθηνών μείωσε χθες σε ένδεκα μήνες φυλάκιση με μετατροπή την ποινή που είχε επιβληθεί πρωτοδίκως στον Μιχάλη Στέφα, 38 ετών, βιοτέχνη για τον εξ αμελείας θάνατο του βουλευτή Αλεξάνδρου Παναγούλη. Μετά την απόφαση, ο Στέφας εξαγόρασε την ποινή του προς 150 δρχ. την ημέρα και αφέθηκε ελεύθερος.

Η οικογένεια του Αλ.Παναγούλη υποστηρίζει την άποψη ότι ο θάνατος του βουλευτή οφείλεται σε εγκληματική ενέργεια. Στη χθεσινή εκδίκαση της υποθέσεως, κανένα μέλος της οικογενείας δεν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 1/2/1978

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Διά τον θάνατον του Α. Παναγούλη
ΕΜΕΙΩΘΗ Η ΠΟΙΝΗ ΤΟΥ Μ. ΣΤΕΦΑ

Το Εφετεϊόν Αθηνών εξεδίκασε χθες εις δεύτερον βαθμόν την υπόθεσιν του Μιχ. Στέφα, κατηγορουμένου δι' ανθρωποκτονίαν εξ αμελείας (τροχίσιον στύχημα), εις βάρος του βουλευτού Αλεξ. Παναγούλη, την 1ην Μαΐου 1976.

Μετά πολύωρον διαδικασίαν, το Εφετεϊόν εμείωσε την πρωτόδικον ποινήν των 3 1/2 ετών, εις φυλάκισιν 11 μηνών. Διετάχθη επίσης να αποδοθή εις τον Μιχ. Στέφαν το αυτοκίνητον του που είχε κατασχεθή.

Η επιβληθείσα ποινή φυλακίσεως δύναται να εξαγορασθή αντι 150 δραχ. ημερησίως (συνολικώς, με τα δικαστικά έξοδα, σπαιτούνται δραχ. 110.000).

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ 1/2/1978



Μιχ. Στέφας: Δεν τούς γνωρίζει, αλλά δεν αποκλείει τίποτε..

Ίσως δεν θα μαθευτεί ποτέ τι έγινε εκείνο το μοιραίο ξημέρωμα ης Πρωτομαγιάς του 1976.

Σύμφωνα με το αρχείο της ΟΜΑΔΑ, ο Στέφας, επί χούντας, είχε πάει στο Παρίσι, όπου μάλιστα είχε έρθει σε επαφή και με κάποιους κύκλους αντιδικτατορικούς. Τον έκαναν πέρα, θεωρώντας τον «ύποπτο». Μετά την πτώση της χούντας, ξανοιφάνιζεται στην Αθήνα σαν μέλος του Ρήγα Φεραίου στους Αμπελόκηπους. Λίγον καιρό πριν τη δολοφονία του Παναγούλη «αραιώνει» από το Ρήγα κι όλοι λένε πως «πήγε σπίτι του»... Σύμφωνα με άλλες πληροφορίες από το ίδιο αρχείο, ο Στέφας ήταν ένας από εκείνους που το 1974-75 τρομοκρατούσε στα νεκροταφεία μπότερες θυμάτων της δικτατορίας (εμφανιζόταν μπροστά τους, τις έβριζε, τις απειλούσε...). Κάποιες από τις μπότερες εκείνες προσπάθησαν να καταθέσουν στον Γαβουνέλη μετά τη δολοφονία του Παναγούλη. Μερικές μάλιστα κατέθεσαν. Δεν ξέρουμε τι έγιναν αυτές οι καταθέσεις. Εκείνο που ξέρουμε - από το αρχείο της ΟΜΑΔΑ - είναι πως η δικηγόρος Φιλάνθη Ψυρή προσπαθούσε να εμποδίσει οποιαδήποτε κίνηση κατά του Στέφα, ισχυριζόμενη πως «Ο Στέφας κι η οικογένειά του είναι αριστεροί». Αριστερός, ωστόσο, ήταν από σσσί κι ο ομολογημένος πράκτορας της χουντικής ΚΥΠ, Δημήτρης Πίμπας, που, έγκλειστος στον Κορυδαλλό - φροντίδι της Ψυρή - σημείωνε στο περιθώριο της σελίδας της 1/5/1976 του προσωπικού του ημερολογίου : «Ανθίστικα...».

Η σιωπή του τύπου της εποχής (του 1978) μετά τις αρχικές «κορώνες» του 1976, είναι ένας από τους λόγους που μας κάνουν να δεχόμαστε την εκδοχή της δολοφονικής ενέργειας.

Ο Λεονάρδος, «άνθρωπος ψημένος», είχε οπωσδήποτε κάποιους λόγους για να καταγγείλει τα όσα κατήγγειλε.

«Λόγους» είχε κι η εξουσία για να «θάψει» το θέμα.

Εισαγγελείς, σαν τον Τσεβά και τον Θεοφανόπουλο, μπλέχτηκαν στην υπόθεση (θα τους δούμε λεπτομερέστερα σε επόμενο τεύχος).

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

σκέυια απ' την προηγούμενη σελίδα

Οι «πρωταγωνιστές», ο Στέφανος, ο Λεονάρδος, ο Κασελάς, ο Μιχαλόπουλος ξεχνιούνται... Ο μωστηριώδης Αντόνιο παραμένει ανεξιχνίαστος...

Ανεξιχνίαστες σε μεγάλο βαθμό παραμένουν κι οι σχέσεις του ντόπιου με τον διεθνή φασισμό.

Αφαντα παραμένουν και τ' αρχεία της ΕΣΑ. Όσα τουλάχιστον δεν κήκκαν.

Ο Αλέκος Παναγούλης, πάντως, θα μείνει στην ελληνική ιστορία σαν ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΟΣ, έστω κι αν η απόπειρά του εναντίον του Παπαδόπουλου δεν τελεσφόρησε.

Μαζί με τον Βασίλη Τσιρώνη (τον ΑΕΡΟΠΕΙΡΑΤΗ), αποτελούν δυο κορυφαίες μορφές της αντιχουντικής ένοπλης αντίστασης.

Τα στοιχεία που παραθέσαμε δεν αφορούν παρά έναν τομέα της ιστορίας του Αλέκου Παναγούλη και δεν αφορούν παρά ένα μόνο κεφάλαιο της ιστορίας της εγκληματικής ελληνικής και διεθνούς δεξιάς.

Γράφουμε της «δεξιάς», επειδή η διάκρισή της σε «παραδοσιακή» και σε «άκρα» είναι μόνο επιφανειακή και τα μόνα ασφαλή κριτήρια διάκρισης των δυο μορφών της δεξιάς είναι τα εκλογικά σχήματα και τα εκλογικά αποτελέσματα.

Με τη δολοφονία του Παναγούλη, ανοίγει σ' αυτή την ιστορία οπωσδήποτε ένα καινούριο κεφάλαιο (όπως είχε ανοίξει και με τη δολοφονία του Λαμπράκη), αφού οι σχέσεις κράτους-παρακράτους και ελληνικής-διεθνούς άκρας δεξιάς μπαίνουν κάτω από το μικροσκόπιο της έρευνας, με αποτέλεσμα την λήψη μέτρων ένθεν και ένθεν.

Από την πλευρά των ακροδεξιών, το 1976 σημειώνει την αρχή μιας ύφεσης των παράνομων δραστηριοτήτων της και την ένταξή της στην επίσημη/παραδοσιακή δεξιά που την δέχεται μ' ανοικτές αγκάλες και σε μεγάλο βαθμό διαβρώνεται απ' αυτήν.

Πρόκειται για μια φάση που θα καλύψει την επόμενη 15ετία, μέχρι το 1990.

Η έρευνα του Αναρχικού για τις ακροδεξιές οργανώσεις της μεταχουντικής εποχής θα συνεχιστεί και στα επόμενα τεύχη.

Die griechische Studenten in Muenchen (Οι Έλληνες φοιτητές στο Μόναχο) είναι ο τίτλος βιβλίου που κυκλοφόρησε στη Γερμανία στις αρχές της χρονιάς και αναφέρεται στους διάφορους Έλληνες που σπούδασαν στο Μόναχο κατά την περίοδο της βασιλείας του Λεοπόλδου Α' της Βαυαρίας. Συγγραφέας... ο «διευθυντής των Οθωνικών σχολείων», Κωνσταντίνος Κωτισοβίλης, στις φασιστικές δραστηριότητες του οποίου αναφερθήκαμε εκτενώς σε προηγούμενο τεύχος. Το βιβλίο δεν το είδαμε ακόμη. Διαβάσαμε μόνο την είδηση στη ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ του Απριλίου 1996. Σημειώνουμε ότι το οικονομικό περιοδικό εξακολουθεί την έκδοσή του, μετά το θάνατο (αρχές 1996) του ιδρυτή του, Σπύρου Αντιβοβολίνη, υπό την διεύθυνση της ανιψιάς του, Αλεξάνδρας Βοβολίνη-Λασκαρίδη, κόρης του Κωνσταντίνου Αντιβοβολίνη, υπουργού της χούντας. *** ΕΘΝ.Ο.Σ. (Από τα αρχικά του ΕΘΝΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ) λέγεται νέα τριμηνιαία εφημερίδα που κυκλοφόρησε το πρώτο της φύλλο (Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 1996). Διευθυντής σύνταξης και υπεύθυνος εμφανίζεται ο Διονύσιος Α. Μολφέτας. Τα γραφεία της είναι στην Β. Κωνσταντίνου 8 (Παγκράτι), τηλ. 7015457. Την εφημερίδα χρηματοδοτεί ο, δαρμένος προ μινών, βουλευτής της ΝΔ και γνωστός ακροδεξιός σάγαμπρος της γαλακτοβιομηχανίας ΦΑΓΕ, Πάνος Καμμένος.

ΒΙΕΤΝΑΜ : Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΦΑΝΤΑΡΩΝ ΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΑΚΡΙΤΙΚΕΣ ΦΡΟΥΡΕΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

(Από το Fifth Estate, Καλοκαίρι 1995)

Πριν 30 χρόνια, ο ισχυρότερος στρατιωτικός κολοσσός της ανθρώπινης ιστορίας - που οι θριαμβευτικές λεγεώνες του είχαν εξαπλωθεί σ' όλο τον κόσμο - έστειλε τις πιο επιλεκτικές δυνάμεις του στην Ασία. «Ο αμερικανικός στρατός, το 1965», έγραψε με θαυμασμό ένας ιστορικός, «ήταν ισχυρός, αξιόπιστος, μια καλολαδωμένη μηχανή θανάτου, ανυπόμονη να δοκιμάσει τα καινούρια φτερά της στον αέρα...»¹. Μ' άλλα λόγια, έμοιαζε αήπιος. Τάγματά του στάλθηκαν στην Ινδοκίνα και, ενώ τους είχαν πει ότι οι ντόπιοι κομμουνιστές ανταρτοσυμμορίες ήταν πολύπλοκα απομονωμένοι και γρήγορα θα υπέκυπταν στην ανώτερη ισχύ, ανακάλυψαν πως βρέθηκαν αποκλεισμένοι σε μια απεγνωσμένη μάχη με αποφασιστικό αντίπαλο τη μαζική λαϊκή αντίσταση. Αυτό το αρχικό εκστρατευτικό σώμα εξελίχθηκε σε μια γιγάντια στρατιά 500.000 ανδρών κι ο «αστραπιαίος» πόλεμος κατέληξε σε μια μηχανή του κιμά που ζπούσε όλο και περισσότερο κρέας.

Καθώς η Αμερική μπλεκόταν όλο και πιο πολύ, πίσω, στην πατρίδα, η πολιτική και κοινωνική αναταραχή πήρε, το 1965, φανταστικές διαστάσεις κι ο μεγαλοπρεπής στρατός άρχισε να ξεφτίζει. Το χαμηλό ηθικό και οι απανωτές ανταρσίες διαβρώσαν την αποτελεσματικότητά του και η δυσφορία άρχισε να εξαπλώνεται πέρα από τη νοτιοανατολική Ασία, σε ταξιαρχίες που φρουρούσαν πιο ζωτικά αυτοκρατορικά σύνορα, ειδικά στην κεντρική Ευρώπη.

Μια σημαντική αλλαγή σημειώθηκε σε σχέση με τους πατεράδες που είχαν πολεμήσει υπάκουα στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, σε θέατρα σ' όλη την υδρόγειο. Οι στρατολογημένοι γιοί έφτασαν στο σημείο να δουν, όχι τους Ασιάτες κομμουνιστές, αλλά τη στρατιωτική μηχανή θανάτου των ΗΠΑ, σαν τον πραγματικό εχθρό. Εκατοντάδες χιλιάδες ψήφισαν ενάντια στον πόλεμο κι άρχισαν να λιποτακτούν. Πεζοναύτες και στρατιώτες εκτέλεσαν τους αξιωματικούς τους, ναυτικοί σαμποτάραν ισχυρά πολεμικά πλοία και πιλότοι αρνιόντουσαν να πετάξουν σε αποστολές.

Στάσεις ξέσπασαν σε απομονωμένες στη ζούγκλα μονάδες, σ' όλο το Βιετνάμ, εξαναγκάζοντας τους διοικητές να διαπραγματεύονται με τους φαντάρους. Φρουρές και στρατόπεδα συγκλονίστηκαν απ' τις εξεγέρσεις, αντιπολεμικές εκδηλώσεις κι ένα πλήθος εφημερίδων εμφανίστηκαν αυθόρμητα στις αμερικανικές στρατιωτικές βάσεις σ' όλο τον κόσμο και, καθώς οι φαντάροι τελειωναν τη θηπεία τους στο Βιετνάμ, διέδιδαν το αντιπολεμικό πνεύμα.

Οι μαρτυρικές καταθέσεις δείχνουν ότι η δράση των ομάδων των εξεγερμένων - αντίθετα με τις «συμβατικές» ιστορίες του πολέμου - δεν ήταν απλά το «πικρικό μπαγκκράουντ» στο κεντρικό δράμα των αποφάσεων των πολιτικών και των στρατηγών. Τουναντίον, ήταν ο κρίσιμος συντελεστής που εκμηδένισε την εκστρατευτική πολεμική ικανότητα και αυτή η διαδικασία προχωρούσε τόσο γρήγορα, επισπεύδοντας την αποχώρηση των Αμερικανών απ' το πεδίο της μάχης.

Η πρώτη εκδήλωση ενάντια στον πόλεμο ήταν η άρνηση στρατεύσεως, που εκδηλώθηκε όταν οι ΗΠΑ εισέβαλαν στο Βιετνάμ. Ωστόσο, πολλοί απ' αυτούς που τελικά στρατεύθηκαν, αποτέλεσαν πρόβλημα για τις ένοπλες δυνάμεις, καθώς κατάλαβαν από πρώτο χέρι τι σήμαινε στρατός και πόλεμος.

Κατά τη διάρκεια των χειροαίων επιχειρήσεων, ο αριθμός των λιποταξιών έφθασε από 15 στους 1000, το 1966, στο καταπληκτικό ποσοστό των 74 στους 1000, το 1971². Ξεπέρασε ακόμη και το υψηλότερο ποσοστό που είχε σημειωθεί στη διάρκεια του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, που ήταν 63 λιποτάκτες στους 1000, κατά τις εξαντλητικές μάχες του 1944 (Οι στρατιωτικοί εγκέφαλοι είχαν βρει αυτό το ποσοστό τόσο ανησυχητικό, ώστε, για να παραδειγματίσουν τους υπόλοιπους, εκτέλεσαν στη Γαλλία έναν άτυχο φαντάρο απ' το Νιπιρόϊτ που είχε λιποτακτήσει).

Πρέπει να σημειωθεί ότι, αντίθετα με τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, οι περισσότερες λιποταξίες στην περίοδο του Βιετνάμ έλαβαν χώρα μακριά απ' το πεδίο της μάχης, φανερώνοντας την απδία και όχι τον φόβο σαν πρωταρχικό κίνητρο.

Κάποτε, ο Abbie Hoffman σάρκασε, σε κάποια διαδήλωση, έξω απ' τις πύλες του Fort Meade, στο Μαίρυλαντ, «Πίσω από κάθε κοντοκουρεμμένο φαντάρο, κρύβεται ένας Σαμπών»³.

Μέχρι το 1967 το κίνημα ειρήνης είχε αναγνωρίσει την απέραντη αξία του αντιπολεμικού αισθήματος ανάμεσα στους φαντάρους και ενέτεινε τις οργανωτικές του προσπάθειες μέσα στο στρατεύμα. Έτσι, δημιουργήθηκαν τα λεγόμενα «καφενεία φαντάρων», από αγωνιστές της ειρήνης, έξω από στρατιωτικές βάσεις στις ΗΠΑ, εξασφαλίζοντας έναν χώρο όπου στρατιώτες και πολίτες μπορούσαν να συναθροίζονται, ελεύθεροι απ' την καταπιεστική ατμόσφαιρα που κυριαρχούσε στις μονάδες. Αυτές οι εγκαταστάσεις έγιναν στόχος επιθέσεων στρατιωτικών και τοπικών παραγόντων. Οι οργανωτές των «καφενειών» απάντησαν με το «Καλοκαίρι της Συμπάρστασης», σχεδιασμένο το 1968, ανεβάζοντας με επιτυχία τα χρηματικά τους αποθέματα, ώστε να διατηρηθούν τα σημεία συνάντησης των φαντάρων ανοικτά. Αυτή τη χρονιά, ο καθένας μπορούσε ν' αντιληφθεί το αυξανόμενο μέγεθος της δυσανεξίας των φαντάρων στα στρατόπεδα. Αυτό φαινόταν κι απ' τον παράνομο τύπο που είχε φτάσει να αριθμεί εκατοντάδες τίτλους.

Το πιο δημοφιλές από αυτά τα έντυπα ήταν το FTA (αρχικά των λέξεων Free the Army, αν και συχνότερα το αντιποικουόσαν στις λέξεις Fuck the Army). Πρωτοεκδόθηκε το 1968 στο Fort Knox, στο Κεντάκυ. Η εφημερίδα The Bond (Ο Δεσμός) της Νέας Υόρκης έγινε η φωνή της ισχυρής American Servicemen's Union (Ένωση Αμερικανών Φαντάρων) και στη διάρκεια του πολυχρονου χειροαίου πολέμου, μοιραζόταν σε 10.000 φαντάρους σ' όλο τον κόσμο.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ : (1) Shelby L. Stanton, Άνοδος και Πτώση ενός Αμερικανικού Στρατού : Αμερικανικές Χειροαίες Δυνάμεις στο Βιετνάμ, 1965 - 1973 (Εκδ. Presidio, 1985), σελ.364 (2) David Cortright, Εξεγερμένοι Στρατιώτες : Ο Αμερικανικός Στρατός σήμερα (Εκδ. Anchor, 1975) σελ 11-13 (3) Cortright, σελ 68



Το άστρο της Επανάστασης λάμπει πάντα

«Ενώ ο παγκόσμιος πλούτος συγκεντρώνεται σε έναν σταθερά μειούμενο αριθμό μεγιστάνων του πλούτου, τόσο αυξάνεται ο όγκος της δυστυχίας, της καταπίεσης, της υποδούλωσης, του εκφυλισμού, της εκκωδίασης, του πόνου και της εκμετάλλευσης¹. Ταυτόχρονα όμως αυξάνεται ο όγκος της αγανάκτησης του ανικανοποίητου και του αφόρητου των σύγχρονων σκλάβων, τόσο σε αριθμό όσο και σε ένταση και αποφασιστικότητα.

Οι ταξικές κοινωνικές αντιθέσεις οξύνονται σε σημείο που αλόκληρη η κοινωνία να χωρίζεται όλο και περισσότερο σε δυο μεγάλες παρατάξεις που βρίσκονται άμεσα αντιμέτωπες η μια με την άλλη.

Από τη μια, οι κιοκίτες της ταξικής κοινωνίας και του αλλοτριωμένου κοινωνικού πλούτου επιθυμούν τη διατήρηση των εγκληματικών και καταστροφικών τους συμφερόντων.

Από την άλλη, οι μοναχικοί κι απομονωμένοι παραγωγοί κοινωνικού πλούτου, υποτελείς της μολυσματικής και θανατηφόρας αξίας αυτού του πλούτου, συνειδητοποιούν βαθμιαία την αδυσώπητη ανάγκη να καταστρέψουν αυτό τον πλούτο για να ξαναγίνουν Άνθρωποι, πριν επέλθει η οριστική εξολόθρευση της ζωής τους.

ΠΑΡΤΕ ΘΑΡΡΟΣ,

όσο κι αν διατείνονται ότι εξασφάλισαν νικηφόρα την κοινωνική αναμέτρηση κι έθεσαν τέλος στις εποχές των συγκρούσεων, αισθάνονται στην πραγματικότητα εφιαλτική ανησυχία από τις αναταραχές που οι διαμορφούμενες συνθήκες προοικονίζουν ελπιδοφόρα.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΑ ΔΙΑΔΕΚΤΙΚΟΣ.

Αυτή η διαπίστωση, που ενοχλητικά τους παρενοχλεί, υπογραμμίζει με έπαρση : οι δυο πλευρές είναι καταδικασμένες να χτυποούνται, όσες κατακτήσεις και αν επευχθούν αδιάκοπα θα αναθεωρούνται.

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΣ

γιατί στη σκέψη των αποκλεισμένων και των καλασμένων αυτού του κόσμου, η παρουσία του άπληστου πόθου της απελευθέρωσης είναι μόνιμη και σταθερή.

Οι υλικές συνθήκες που διαμορφώνονται προκαλούν την εμφάνιση μιας νέας μορφής άρνησης του υπάρχοντος, που αναπόφευκτα θα αποτελέσει σύντομα τον κύριο πόλο Σύγκλεισης της αντικοινοβουλευτικής αμφισβήτησης, το επίκεντρο μιας ολικής κριτικής που θα σαρώσει τις ανόπτες ιδεολογικές περικαρακώσεις και τις δογματικές αγκυλώσεις των μικροκώρων, για να σταθεί επάλληλος απέναντι στο κράτος και στο κεφάλαιο ως η κοινωνικά αναγνωρισμένη δύναμη, ως ο απόλυτος εκθρόνος τους.

Η ιστορική αναγκαιότητα της Σύγκλεισης που διατυπώνεται με αγωνία και ελπίδα απ' όλες τις πλευρές, έχει σκοπό να εξασφαλίσει τη συνοχή και τη συνέχεια μιας επαναστατικής δράσης, αξιόπιστης και έντιμης, με σαφείς ανατρεπτικούς στόχους, που θα προχωρήσει κατευθείαν στον ανεπίστρεπτο προορισμό της Κοινωνικής Επανάστασης, στην καταστροφή των τάξεων, του κράτους και της εμπορευματικής οικονομίας.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ,

Γνωρίζουμε ότι εμείς που φτιάξαμε τα πάντα στον κόσμο, έχουμε χάσει κάθε έλεγχο στη ζωή και στον εαυτό μας.

ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ ΤΩΡΑ

τις ομάδες αντίστασης κι επίθεσης και να ανάψουμε τον ταξικό πόλεμο σ' όλα τα μέτωπα της καθημερινότητας.

Με Συνείδηση και ανεπιρρήντους εξωσυνδικαλιστικούς αγώνες και ασταμάτητα σαμποτάζ στους χώρους της μισθωτής σκλαβιάς, αλλά και σε κάθε σημείο της σκλαβωμένης ζωής, να προχωρήσουμε την αντιπαράθεση στο σημείο όπου κάθε προσπάθεια επιστροφής να είναι αδύνατη : την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΤΖΑΜΑΙΚΑ  ΡΕΓΤΕ ΚΛΑΜΠ

Τ.Θ. 24100 - Τ.Κ. 111 10 - ΑΘΗΝΑ

(1) : Χούλιγκαν της πρακτικής θεωρίας.

...δνή διεδνή... διεδνή... διεδνή... διε

ΗΠΑ : Theodore Kaczynski λέγεται ο πρώην πανεπιστημιακός καθηγητής που συνελήφθη στις αρχές του Απρίλη από το FBI. Κατά το FBI, ο Kaczynski είναι ο Unabomber. Στο εξοχικό του, στην ορεινή Montana - λένε οι πράκτορες - βρέθηκαν υλικά κατασκευής βομβών καθώς και τέσσερις βόμβες «μισοέτοιμες». Το FBI κι η αμερικάνικη κυβέρνηση έσπευσαν να πανηγυρίσουν και τα MME όλου του κόσμου έσπευσαν κι αυτά ν'αναγγείλουν με τυμπανοκρουσίες τη σύλληψη του «αιμοσταγούς και αδίστακτου» βομβιστή, το «μανιφέστο» του οποίου, δημοσιευμένο στους New York Times και στην Washington Post στις 19 Σεπτέμβρη 1995, έκανε το γύρο του κόσμου και προκάλεσε συζητήσεις επί συζητήσεων, όχι τόσο γύρω απ'το περιεχόμενό του, όσο σχετικά με το γιατί το δημοσίευσαν οι αμερικάνικες εφημερίδες και γιατί το αναδημοσίευσαν όσες εφημερίδες το αναδημοσίευσαν (στην Ελλάδα, το αναδημοσίευσε το Ποντίκι που - «φυσικά» - δέχθηκε πληθώρα επικρίσεων, κύρια από τον προκείμενο στη δεξιά τύπο). Παρ'όλα αυτά, όταν ο Kaczynski οδηγήθηκε στο δικαστήριο (στις 4/4/96), κάποιος εκπρόσωπος της αμερικάνικης κυβέρνησης περιορίστηκε να πει ότι υπάρχουν σοβαρές υποψίες του 53-χρονου πρώην καθηγητή μαθηματικών στο πανεπιστήμιο του Berkeley της Καλιφόρνιας,

ενώ - μέχρι στιγμής - το FBI δεν έχει προσκομίσει κανένα απολύτως στοιχείο που να συνδέει τον Kaczynski με κάποια από τις 16 βομβιστικές επιθέσεις την ευθύνη των οποίων έχει αναλάβει ο Unabomber. Ο δικαστής Charles Lovell διέταξε την προφυλάκισή του με την κατηγορία της «κατασκευής βομβών», με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα Bernie Hubley. Κατά τον Donald Sachtleben, πράκτορα του FBI, που κατέθεσε έντοκα, η μια βόμβα βρέθηκε με «ακτινογράφηση» κάποιου δέματος. Οι άλλες 3 βρίσκονταν σε άλλα σημεία του εξοχικού. Όλες οι βόμβες ήταν «μούφες» (δηλαδή μεταλλικοί σωλήνες γεμισμένοι με εκρηκτική ύλη). Ακόμη ο Sachtleben είπε ότι βρέθηκαν «σημειώσεις με διαγράμματα για την κατασκευή βομβών», εργαλεία και χημικές ουσίες κατάλληλες για την κατασκευή εκρηκτικών μηχανισμών καθώς και μπαταρίες και καλώδιο που «προφανώς θα χρησιμοποιείτο για την πυροδότηση των βομβών». Χωρίς βέβαια να έχει κανείς ακόμα πλήρη εικόνα της ιστορίας, μπορεί να διακρίνει κάποιες κτυπητές αντιφάσεις, όπως π.χ. την προχειρότητα στην κατασκευή των εκρηκτικών μηχανισμών που βρέθηκαν (σύμφωνα με το FBI) στο εξοχικό του Kaczynski, σε σχέση με τις «προηγμένης τεχνολογίας» ταχυδρομικές βόμβες του Unabomber. Ακόμη περισσότερο σκεπι-

κούς μας κάνει το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια των προκαταρκτικών εξετάσεων δεν έγινε καμιά αναφορά στον Unabomber. Μόνο «εξωδίκως» το FBI διακέλευσε κάποιες «πληροφορίες» προς τον τύπο και α MME. «Πληροφορίες» τελείως ασαφείς, όπως «η ταύτιση του Kaczynski με το ψυχολογικό πορτραίτο του Unabomber, που έχουν φτιάξει οι εγκέφαλοι του ομοσπονδιακού γραφείου ερευνών». Σύμφωνα πάντως με τα αμερικάνικα MME, το FBI έχει βάλει σ'εφαρμογή τα πιο σύγχρονα μέσα για ν'αποδείξει πως Kaczynski και Unabomber είναι ένα και το αυτό πρόσωπο. Έτσι, μαθαίνουμε ότι εξετάζεται το DNA που βρέθηκε στο σάλιο με το οποίο ο Unabomber κολλούσε τα γραμματόσημα στα παγιδευμένα γράμματα, για να συγκριθεί με το DNA του Kaczynski, χρησιμοποιούνται δορυφόροι για να ερευνήσουν την απομονωμένη ορεινή περιοχή γύρω απ'το εξοχικό του, ενώ όσα πράγματα βρέθηκαν εκεί έχουν κιόλας σταλεί στα κεντρικά εργαστήρια του FBI στο Quantico της Virginia, όπου υποβάλλονται σε εξονυχιστικές εξετάσεις... Το πράγμα παίρνει τόσο μεγάλες διαστάσεις που, με το δίκιο του, κανείς αναρωτιέται : «Μήπως όλη αυτή η ιστορία δεν είναι παρά ένα επεισόδιο της προσπάθειας του FBI ν'αρμυξει μεγαλύτερα ποσά από τον αμερικάνικο προϋ-

πολογισμό ;». Ο χρόνος θα δείξει... Για την ώρα, περιοριζόμαστε να πούμε ότι η επόμενη συνεδρίαση του δικαστηρίου έχει οριστεί για μετά τις 17 Απρίλη και να θυμίσουμε στους αναγνώστες μας πως ο Unabomber άρχισε τη δράση του το 1978 με τη βόμβα στο πανεπιστήμιο Northwestern του Σικάγου, ενώ η τελευταία του ενέργεια σημειώθηκε στις 24/4/1995, όταν στέλεχος της αμερικανικής βιομηχανίας ξύλου σκοτώθηκε από την έκρηξη παγιδευμένης επιστολής. Κλείνουμε, αναφέροντας ότι σύμφωνα με το πρακτορείο ειδήσεων ABC News, τον Kaczynski κάρφωσε στο FBI ο αδελφός του, ενώ το Reuter χαρακτηρίζει τον Unabomber «Αναρχικό ενάντια στην τεχνολογία» και «Λουδδίτη». Και με ένα πθικόν δίδαγμα : Όταν στέλνετε παγιδευμένες επιστολές, μην κολλάτε τα γραμματόσημα με σάλιο. Χρησιμοποιείστε ένα σφουγγαράκι με νερό...

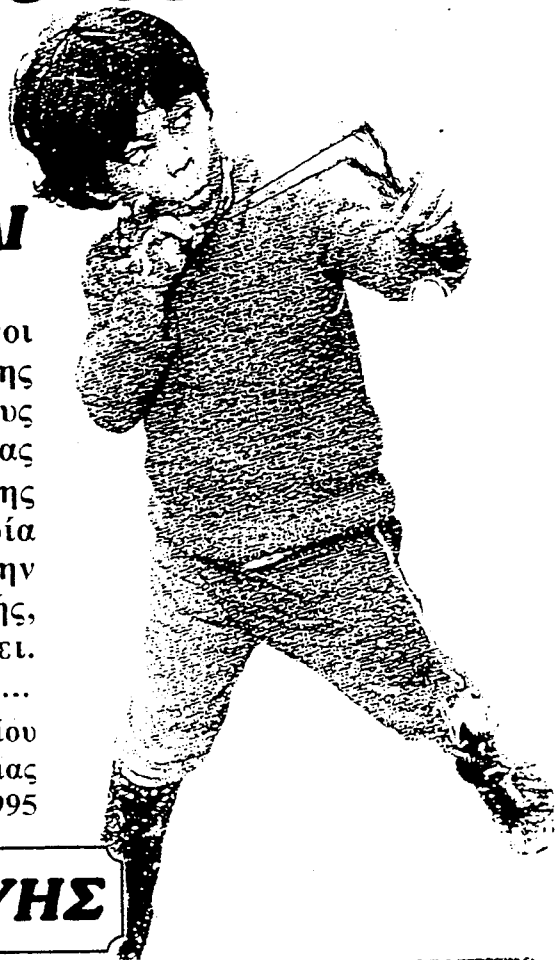
Από τον
ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ
κυκλοφόρησε
το βιβλίο
Ο ΙΣΠΑΝΙΚΟΣ
«ΕΜΦΥΛΙΟΣ» ΠΟΛΕΜΟΣ
ανατομία της ισπανικής
επανάστασης.
Με κείμενα απ'τα αρχεία
της FAI-CNT,
του Ρούντολφ Ρόκερ
και άλλων
και με πλούσιο
φωτογραφικό υλικό.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '95

**ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
ΔΕΝ ΑΠΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ,
ΔΕΝ ΦΥΛΑΚΙΖΟΝΤΑΙ,
ΔΕΝ ΞΕΠΟΥΛΙΟΥΝΤΑΙ**

Θέλουμε να δηλώσουμε πως αισθάνομαστε περήφανοι που σταθήκαμε ο ένας πλάι στον άλλον την αυγή της 17ης προς 18ης Νοέμβρη περιτριγυρισμένοι από τους ένστολους δολοφόνους και οι παλμοί της καρδιάς μας κτυπούσαν στον ίδιο ρυθμό, τον ρυθμό της ελεύθερης συνείδησης. Μπορούν να μας στερήσουν την ελευθερία μας αλλά δεν μπορούν να φυλακίσουν την ψυχή και την εξεγερμένη μας συνείδηση. Καμιά μορφή καταστολής, καμιά μορφή κρατικής βίας δεν θα μας υποτάξει. Είμαστε όρθιοι και συνεχώς πληθαίνουμε. Ας τρέμουν...

Οι γνωστοί-άγνωστοι του Πολυτεχνείου
Κρατητήρια Γενικής Ασφάλειας
19 Νοέμβρη 1995



ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

**ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΑΠΡΙΛΗ 7μ.μ., Πλατεία Μεταξά, έναντι Αγ. Κων/νου,
ΚΟΛΩΝΟΣ**

**ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΜΑΗ 7μ.μ., Σταθμός Ανω Πατισίων, Αγ. Βαρβάρα,
ΠΑΤΗΣΙΑ**

ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΜΑΗ 7μ.μ., ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ

**ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ
ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΔΟΘΟΥΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Η ΑΡΝΗΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ, ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ,
ΣΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ '95 ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΣΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**



**Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη
και την Πολύμορφη Δράση**